καίου (Καλλιόπη) καὶ μάλιστα στὴ σκηνὴ τοῦ μεθησιοῦ της. Ἡ κ. Κυβέλη (Ξενούλα) τὰ κατάφερε νὰ μᾶς δώσει, σὰ δυνατὴ κι ἀληθινὴ τεχνίτρα ποὺ εἶναι, ἕναν καλομελετημένο τύπο πενηντάρας γυναίκας τοῦ λαοῦ, κι ὁ κ. Ν. Παπαγεωργίου μόνο λίγο ὑπερβολικὰ φωνακλὰς στοὺς θυμούς του· στάλλα, ἀψεγάδιαστος καλλιτέχνης καθὼς πάντα. Πολὺ καλὸς κι ὁ κ. Βενιέρης (Μάρκος) καὶ ἡ κ. Ἑλένη Φῦρστ (Λευτερίτσα). Στὸ δράμ' αὐτὸ εἴδαμε μὲ χαρὰ καὶ τὴ Δα Φιλιππίδη (Ἀνθούλα), ποὺ ὅταν ἔπαιξε τὸν περασμένο χειμώνα τὴ Χανέλλα στὸ «Πανελλήνιο» μ�ς ἔδειξε πὼς θὰ καταχτήσει γλήγορα μιὰ ἀπὸ τὶς πρῶτες θέσες στὴν Ἑλληνικὴ σκηνή.

Ο ΚΡΙΤΙΚΟΣ ΤΟΥ ΝΟΥΜΑ

„ΠΑΛΙΟΙ ΣΚΟΠΟΙ"

Φίλε μου «Νουμᾶ»,

Ὅπως τὴν εὐεργετικὴ βροχούλα δέχεται τὸ διψασμένο καὶ κατάξερο χῶμα τοῦ περβολιοῦ, ἔτσι ἀπαράλλαχτα δέχτηκε ἡ ψυχή μου τοὺς «Παλιοὺς σκοποὺς» τοῦ Ἐφταλιώτη μας, τὸ νεόβγαλτο βιβλίο. Ἕνα ποτηράκι κρουσταλλένιο ποὺ τράβηξα μονορούφι καὶ τἀποστράγγιξα πάνω στὰ χείλια μου μὲ στεναγμό, γιατὶ εἴτανε τόσο λίγο τὸ θεϊκὸ πιοτό του.

Νὰ μὲ συμπαθήσουνε πολλοὶ ἀπ' τοὺς φίλους μας μὲ τὰ δυσκολονόητα καὶ τὰ σοφά τους ἔργα ποὺ τὰ φέρνει τάχα ἡ ἐξέλιξη τῆς τέχνης. Μπορεῖ νὰ μὴν πολυκαταλαβαίνω καὶ νὰ εἶμαι ἀνίκονος νἀκολουθήσω τὸ πέταμά τους καὶ νὰ μοῦ φαίνονται σὰν παράταιρες καὶ ὑστερικὲς φωνὲς καὶ νὰ κάθουνται σὰ μολύβι στὸ στομάχι μου ἀχώνευτο.

Μὲ τὰ δυό μου αὐτὰ λογάκια ἤθελα νὰ χαιρετήσω τὸ νεόβγαλτο βιβλίο τοῦ Ἐφταλιώτη μας καὶ νὰ πῶ τὴν ταπεινή μου γνώμη στὸ «Νουμᾶ» σὰν ἕνας ἁπλός του ἀναγνώστης.

15 τοῦ Σεπτέβρη 1909.

Δικός σου

ΧΡ. ΒΑΡΛΕΝΤΗΣ

Ο ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

— Καμιὰ δασκαλικὴ μεταβολὴ φέτος. Τεχτικὰ ἄλλοτε, τοῦτο τὸ μήνα, οἱ ἄμοιροι οἱ δασκάλοι τραβοῦσανε τὸ διάολό τους. Ὁ καθένας τους ἔπαιρνε μιὰ πάφη, ἕνα διορισμὸ ἢ μιὰ μετάθεση στὸ χέρι καὶ δός του δρόμο, ἀπὸ τὴ μιὰν ἄκρη τῆς Ἑλλάδας στὴν ἄλλη.

— Φέτος τίποτα. Νά, λοιπὸν τὸ πρῶτο καλὸ ποὔφερε ἡ Ἐπανάσταση καὶ πρέπει νὰν τὴ βλογάνε οἱ δασκάλοι, ἀφοῦ βρήκανε τὴν ἡσυχία τους μὲ δαύτηνε.

— Ὁ συνεργάτης μας Φῶτος Γιοφύλλης θὰ βγάλει φέτο τὸ «Ἑπτανησιακὸ Ἡμερολόγιο» μὲ συντάχτες Ἑφταντιῶτες λογίους. Στὸ ἡμερολόγιό του θὰ τυπώσει καὶ πολλὰ διαλεχτὰ κομάτια ἀπὸ ἔργα τοῦ Σολωμοῦ, Τυπάλδου, Λασκαράτου κλπ.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Σπ. Περ. Λάβαμε τὴ συντρομὴ τοῦ 909 κ' εὐχαριστοῦμε.—δ. Λ. Μπ. Εὐχαριστοῦμε. Θὰ δημοσιευτοῦν ἀργότερα καὶ τἄλλα.—κ. Ν. Ἔχεις δίκιο. Εἴτανε λάθος τυπογραφικό. Ὁ σωστὸς στίχος στὴ μετάφραση τοῦ «Φάουστ» («Νουμᾶς» 355, σελ. 2, στήλ. 2, στίχος 6) εἶναι :

Στέκει στὸ τ ζ ά μ ι καὶ τὰ σύγνεφα κοιτάει.

Το ἴδιο καὶ τὰ κατατόπια τῆς «Σιμοθράκης» (ἀριθ. 357, σελ. 2, στήλη 3, ἀράδα 22) ποὺ γινήκανε καταπότια !!—κ. Ἰξ. Πέμτη πρωΐ.

ΑΡΓΥΡΗ ΕΦΤΑΛΙΩΤΗ

ΠΑΛΙΟΙ ΣΚΟΠΟΙ

ΠΟΥΛΙΟΥΝΤΑΙ ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΟΥ ΝΟΥΜΑ ΔΡ. 2

ΚΑΙ ΔΡ. 2 1)2 ΓΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

ΜΕ ΜΙΑΝ ΔΡΑΧΜΗΝ ΚΕΡΔΟΣ 100.000 !

ΛΑΧΕΩΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἕκαστον γραμμάτιον ἰσχῦον διὰ τὴν κλήρωσιν 25 Ὀκτωβρίου 1909 τιμᾶται ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς.

ΚΕΡΔΗ ΕΚΑΣΤΗΣ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ :

ΜΕΓ ΚΕΡΔΟΣ	**ἐκ δραχ.**	**100,000**
1 Κέρδος	» »	**25,000**
1 Κέρδος	» »	**10,000**
3 Κέρδη	» »	**5,000**
5 Κέρδη	» »	**1,000**
118 Κέρδη	» »	**100**
557 Κέρδη	» »	**50**
1000 ἐν ὅλῳ κέρδη ἀξίας δραχμῶν.....		**225,000**

Γραμμάτια πωλοῦνται. Εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα καὶ λοιπὰς δημοσίας ἀρχάς, εἰς τὰς Ἰραπέζας, εἰς τοὺς σταθμάρχας καὶ στασιάρχας τῶν σιδηροδρόμων, τοὺς διαχειριστὰς τῶν μονοπωλίων καὶ τὰ πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων. **δραχ. μίαν** ἕκαστον γραμμάτιον, ἰσχύον διὰ μίαν ἐκ τῶν τριῶν τελευταίων κληρώσεων.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἡ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ **Γραφεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων, Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν εἰς Ἀθήνας.**

Ὁ διευθύνων τμηματάρχης

Γ. ΚΟΦΙΝΑΣ

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γνωστοποιεῖ

ὅτι σήμερον ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 9 1)2 π. μ. ἐνεργηθήσηται ἐν τῷ Κατεστήματι αὐτῆς, καὶ ἐνώπιον τοῦ γενικοῦ συμβουλίου, ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, ἡ δεκάτη καὶ τελευταία πρόσθετος κλήρωσις τοῦ ἐκ δρ. 60,000,000 δανείου αὐτῆς, ἡ ὡρισμένη διὰ τὴν 18 Σεπτεμβρίου καὶ 1ην Ὀκτωβρίου 1909.

Κατὰ τὴν κλήρωσιν ταύτην θέλουσαν ἐξαχθῇ ἐκ τῆς κληρωτίδος ἐννέα ἀριθμοὶ ὁμολογιῶν μετὰ λαχνοῦ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Σεβρίου 1909.

Ὁ Διοικητὴς

Σ. ΣΤΡΕΙΤ

ΔΗΜ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΤΗΝ ΟΕΩΠΟΡΤΑ

ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

Καλλιτεχνικὴ ἔκδοση τοῦ «Σεράπιου» τῆς Ἀλεξάντρειας, μὲ τὴν εἰκόνα τοῦ συγγραφέα.

Πουλιέται στὰ γραφεῖα τοῦ «Σεράπιου» (Revue «Serapion». Alexandrie — Egypte) *φρ. 5. Γιὰ τοὺς συντρομητάδες τοῦ «Σεράπιου» καὶ τοῦ «Νουμᾶ» φρ. 3.*

ἄνοιξε διάπλατα καὶ τὰ δυό της τὰ φύλλα καὶ πρόβαλα ὄξω καὶ προχωρῶ ἀκόμα στὰ τυφλὰ «σκήπτρῳ προδεικνὺς γαῖαν» καὶ τρέμω γιὰ τὰ ὅσα μαντεύω !

Τὰ χεράκια του, τὰ κοκκαλιάρικα μὲ τὶς μεγάλες φλέβες, σαλέψανε, σὰ χέρια τυφλοῦ ποὺ ψάχνουνε νὰ βροῦνε κανένα δρόμο· κ' εἴτανε θέαμα κωμικότατο, ἔτσι μὲ τὸ σωματάκι του, τὸ καμπουριασμένο, μὲ τὴ μακριὰ ρεντικότα του, ποὺ εἶχεν ἀρχίσει νὰ πρασινίζει, σὰ νὰ τὴν ἐπηρέαζε κι αὐτὴν ἡ Ἄνοιξη, μὲ τὰ ποδαράκια του τὰ εὐκολόσπαστα καὶ καλαμένια. Ὅλα του εἴσανε ντελικάτα καὶ μόνο ἡ μύτη του ἡ ἀπέραντη καὶ γαντζουνωτὴ τοῦ ἔδινε μιὰ κωμικὴ ἔκφραση σοβαροῦ παπαγάλου.

— Τί ; τί ; τί βρήκατε ;

Φώναξε ὁ Ὀρέστης μὲ τὴν ὁρμὴ ἐκείνη ποὺ δείχνομε σὲ κουβέντες ποὺ μᾶς εἶναι ἀδιάφορες, μὰ ποὺ τὶς ἀδράχνομεν ἀπελπισμένα, γιὰ νὰ κάνουν φασαρία καὶ θόρυβο καὶ νὰ πνίξουν τὴν ἀσώπαστη μικρὴ φωνούλα κάποιου μέσα μας κακημοῦ.

Ὁ Γοργίας σείστηκε ὅλος, ὁ δύστυχος, ἀπὸ τὴν εὐχαρίστηση κι ὁ Ὀρέστης στράφηκε καὶ τὸν εἶδε καὶ χαμογέλασε.

(—Τί παιχνιδάκια πειθαρκικὰ καὶ σκλάβα, οἱ ἄνθρωποι στὰ χέρια μας ! Καθένας τους ἔχει ἕνα κουμπί κι ἅμα τοῦ τὸ πατήσεις ἀρχίζει καὶ χερονομᾶ καὶ παίζει τὸ κομμάτι ποὺ διάλεξες. Νά, τώρα αὐτὸ τὸ γεροντάκι, ποὺ ἔχει τόσο μεγάλη ἀξία, ἐξευτελίζεται καὶ χοροπηδᾶ σὰν ξύλινος φασουλής, εὐτὺς ὡς τοῦ πάτησα τὴ σούστα. Μιὰ λέξη ἀκόμα καὶ θ' ἀρχίσει νὰ παίζει τὸ αἰώνιο κομμάτι τῆς ξεχαρβαλωμένης γεροντικῆς ζωῆς του.)

— Λοιπόν ;

— Ἀ ! δὲν ξέρεις, Ὀρέστη ! Τὴν ὥρα ποὺ μιλοῦσες ἐκεῖ πέρα στὸ νεκροταφεῖο, μιὰ στιγμὴ ἄστραψε μέσα μου μιὰ ἰδέα κ' εἶπα : Μὴν ἔχει μεγαλύτερη σημασία ἀπ' ὅ,τι μᾶς λένε οἱ δασκάλοι ὁ μῦθος τοῦ Οἰδίποδα Τυράννου ;

Ἡ φωνὴ τοῦ Γοργία, σιγανὴ καὶ φοβισμένη καὶ τὰ μάτια του σὰν τὰ μάτια ποὺ βλέπουνε φαντάσματα.

Ἡ Χρυσούλα σὲ μιὰ νεκρικιὰ ὑπερευαιστησία ποὺ καὶ τὸ πιὸ μικρὸ ἄγγιγμα μποροῦσε νὰ τὴν ἀναταράξει σύγκορμα, παρακολουθοῦσε μὲ ἀγωνία τὰ λόγια τοῦ γέρου καθηγητῆ.

(Ἀκολουθεῖ)

ΜΑΝΩΛΗΣ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΓΙΑ ΜΙΑ ΦΩΝΗ ΜΕ ΠΙΑΝΟ

Τυπωθήκανε στὴ Λειψία καὶ πουλιοῦνται στὰ γραφεῖα τοῦ «Νουμᾶ».

α') ΠΟΙΗΣΗ ΜΑΛΑΚΑΣΗ :

1) Στὴν ἀνέμη καρφωμένα . Δρ. 1.—
2) Τραγουδάκι . . . . » 1.—
3) Στὴ νῆσο πέρα ὁ πύργος τῆς Ἀθώρητης . . . . . » 1.—

6') ΠΟΙΗΣΗ ΑΛΕΞ. ΠΑΛΑΙΑ :

4) Μολιβιάτισσα . . . . Δρ. 1.—
5) Μισιριώτισσα . . . . » 1.—
6) Ρουμελιώτισσα. . . . » 1.50
7) Ἀφροδίτη. . . . . » 1.50
8) Χάιντε χοῦρδε . . . . » 1.—
9) Μικρούλα . . . . . » 1.50
10) Στὸν Ἔποπα (μαλλιαρικὰ Πόπ!) Χαρίζεται.

Ὅλα μαζὶ ἕνας τόμος δρ. 5.